Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36544
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

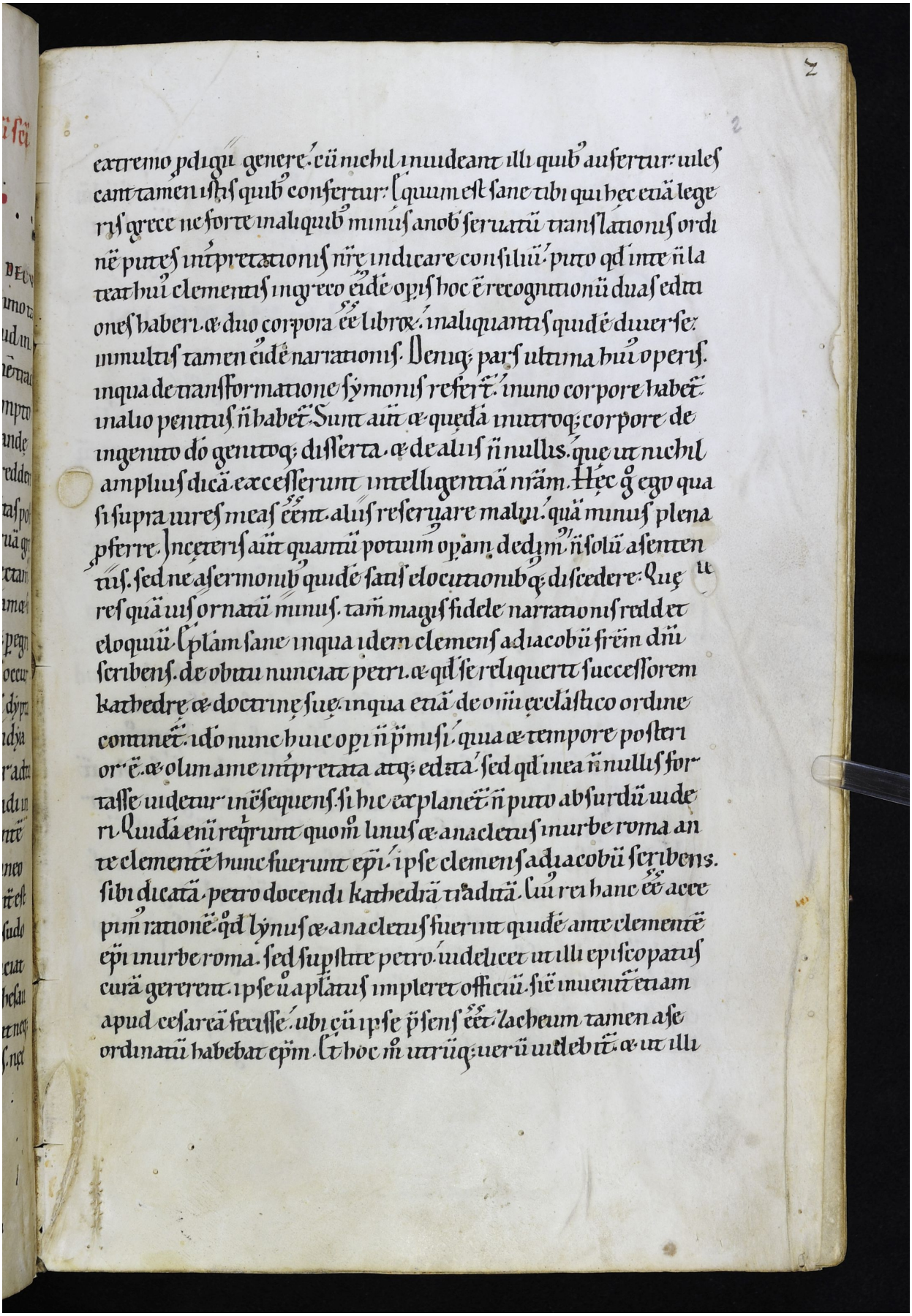

extremo pdigu genere. eũ nichil inuideant illi quib̃ auferitur: uiles
cant tamen istis quib̃ conferitur: ⁊ quum est sane tibi qui hec etiã lege
ris grece ne forte in aliquib̃ minus anob̃ seruatũ translationis ordi
nẽ putes interpretationis nr̃e indicare consiliũ. puto qd̃ inter ñ la
tat huĩ clementis in gr̃eco eidẽ opis hoc ẽ recognitionũ duas edtio
nes haberi. et duo corpora ee libroꝝ. in aliquantis quidẽ diuerse.
in multis tamen eidẽ narrationis. Denq; pars ultima huĩ operis.
in qua de transformatione symonis refert. in uno corpore habet.
in alio penitus ñ habet. Sunt aũt et quedã in utroq; corpore de
ingenito dõ genitoq; disserta. et de aliis ñ nullis. que ut nichil
amplius dicã excesserunt intelligentiã nr̃ãm. Hec ꝗ ego qua
si supra uires meas eent. alius reseruare malui. quã minus plena
pferre. Inceteris aũt quantũ potuim opam dedim. ñ solũ asenten
tis. sed ne a sermonib̃ quidẽ satis elocutionib̃q; discedere. Quę
res quã uis ornatũ minus. tam magis fidele narrationis redde
eloquiũ. ⁊ plam sane in qua idem clemens ad iacobũ frẽm dñi
scribens. de obitu nunciat petri. et qd̃ se reliquerit successorem
kathedre et doctrinę suę. in qua etiã de omni ecclastico ordine
continet. ido nunc huic opi ñ pmisi. qua et tempore posteri
or ẽ. et olim a me interpretata atq; edita. sed qd̃ in ea ñ nullis for
tasse uidetur in ẽsequens. si hic explanet ñ puto absurdũ uide
ri. Quida enĩ reptunt quom linus et anacletus in urbe roma an
te clementẽ hunc fuerunt epi. ipse clemens ad iacobũ scribens.
sibi dicata. petro docendi kathedrã tradita. ⁊ cui rei hanc ee acce
pim rationẽ. qd̃ lynus et anacletus fuerunt quidẽ ante clementẽ
epi in urbe roma. sed supstite petro. uidelicet ut illi episcopatus
curã gererent. ipse u̅ a platus impleret officiũ. sic inuenit etiam
apud cesareã fecisse. ubi cũ ipse pens eet. zacheum tamen a se
ordinatũ habebat epm. ⁊ hoc m̃ utriq; uerũ uidebit. et ut illi